

2358^A2358^A

585

1863

24⁰⁰ mm
34

E/19

K. 44.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Δ^{ου}. ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΣΤΑΙΤΗ.Κατὰ τὴν 3^{ην}. Ὀκτωβρίου 1863.

ΕΝ ΤΗ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ, δὲν εἶναι ἀπλῶς τοπικὴ καὶ Ἐπτανήσιος ἀλλ' εἶναι ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανηγύρις πανηγύρεων, εὐαγγελίζει καὶ παριστάνει τὴν Ἐπτανήσον ὡς γέφυραν μετὰ γουσαν ἐκ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανόν· δηλ. πρὸς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Πανελληνίου πρὸς τὸν θρίαμβον καὶ διάγυσιν τῆς ὀρθοδοξίας, ἐφ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐπιγείου καὶ Ἐπταλόφου Ἐδέμ τῆς ὁποίας τὸ παραδεισιακὸν κάλλος ἐγένεν αὐτῇ παραίτιον μοναδικῷ μεγαλείῳ, καὶ συνάμα ἀπανθρώπου καὶ κτηνώδους πτώσεως σωσάσης καὶ εἰς τοιαύτην ἐλευσιότητα τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἐπειδὴ εἶτε δούλος εἶτε ἐλεύθερος ὁ Ἕλληγ, εἶναι πεπρωμένον νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ παρέχῃ αὐτῇ μοναδικὰ καὶ ὑπερλαμπρὰ εὐεργετήματα.

Ἡ Ἐνωσις ὅθεν τῆς Ἐπτανήσου, εἶναι πραγματικὴ τοῦ Πανελληνίου Ἐνωσις, καὶ ἡ σημερινὴ πανηγύρις ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ὄχι τοπικὴ καὶ Ἐπτανήσιος ἀλλὰ Πανελλήνιος καὶ Παγκόσμιος.

Ἀπεκατέστη δὲ τοιαύτη, ὄχι ἐκ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Σεβαστὴ Προστάτις Ἄνασσα, ἐπρόφερε τὴν θελξικάρδιον ῥῆσιν, ὄχι ἐξ ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀπαράμιλος τῆς Ἀγγλίας λαὸς ἐπεδοκίμασε καὶ ἐπευφήμησε, οὔτε ἐκ τῆς προσφάτου του Βουλευτικῷ χρυσοῦ ψηφίσματος, ἀλλ' ἐξ ἐκείνης καθ' ἣν ὁ Μέγας τῶν Ἀνατολικῶν Διπλωμάτων Ἀγγλος ἐκύρηξε τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου, « τὸ τετέλεσται » καὶ τὸ τετέλεσται ἔκτοτε ἐπανελάβην καὶ ἐπεκύρωσε χρυσοῖς γράμμασι τὸ ἐνδοξὸν Ἀγγλικὸν ἔθνος, ἡ Μεγάλῃ καὶ ζῶσα αὐτῇ βίβλος τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄλλ' ἀντέβαινε φαίνεται εἰς τὰ διπλωματικά τῆς Ἀλβιώνης μυστήρια νὰ ἐνεργοποιήσῃ ἀφ' ἐαυτῆς καὶ βιαίως τὴν κηδεῖαν τοῦ γιγαντιαίου πτώματος, ἐξελέξατο δὲ ὡς νεκροθάπτας τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἐπτανήσιους.

Τοὺς Ἐπτανήσιους ἐξελέξατο διὰ τὸ μέγα ἔργον παρασχόντας αἰείποτε Ἱστορικὰ καὶ κολοσσαῖα δείγματα Ἡρωϊκοῦ Ἐθνισμοῦ, εἶτε ὡς Ἐπικουροὶ τῶν ξένων ὅταν ἐμάχοντο κατὰ τοῦ Ἀλλοφύλου εἶτε ὅταν διὰ τῶν Στεκούλη, Μεταξά, Δεδνδρινου, καὶ ἄλλων ἡρώων ἀπεδείκνυον ὅτι ὁ Ἕλληγ διαμένει Ἕλληγ αἰωνίως ὡς τὰ αἰώνια καὶ δοξασιμένα ὄρη του.

Συνέλαβε ὅθεν τὴν ἰδέαν νὰ ἀναθρέψῃ συνάμα

καὶ ἀνδρείσῃ τὴν Ἐπτανήσον εἰς τὰς Συνταγματικὰς ἐλευθερίας καὶ καταστήσῃ αὐτὴν κάτοπτρον τῆς Ἑλληνικῆς ὀλομελείας· πεισθεῖσα δὲ ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ Ἐπτανήσος εἰς τοὺς Ζερβὸ, Ἰακωβάτο, Μομφεβράτον, Καπελέτο, Λομβάρδον, καὶ ἄλλους πολλοὺς πολιτικοὺς ῥήτορας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν ἐξοχὸν τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ Ἄνδρα τὸν Βράϊλα Ἀρμένη, ἀπέκτησε τοὺς Μιραβὼ καὶ τοὺς Ἰσνάρδας τῆς, καὶ οὗτοι ἀποσταλέντες εἰς Ἀθήνας ἤθελον βροντήσῃ ἐκ τοῦ βήματος ὡς ἄλλοι Δημοσθένης καὶ Φωκίωναις, ἀμέσως ἐξέδοτο τὸ πρόγραμμα τῆς κηδεῖας καὶ ἐφώνησε, « Ἐπτανήσος ἔσο ἡ γέφυρα ἡ μετὰ γουσα πρὸς τὴν Ἐπτάλοφον, πραγματοποιήσον τὴν ἐπίγειον δευτέραν παρουσίαν. »

Καὶ πῶς ἄλλος δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐπτανήσου τὴν βολήν τοῦ Ἡφαιστείου τούτου εἰς τὰς φλογισμένας ἀγκάλας τῆς μητρὸς εἰμὴ ὡς συγχώνευσιν καὶ ἀνάστασιν τοῦ ὅλου ἔθνους μας; συνύπαρξις σκλαβιάς καὶ συνύπαρξις Ἐπτανησιακῆς ἐνώσεως μὲ μόριον τι Ἑλληνικῆς ἐλευθέρως γῆς, εἶναι προφανῶς ἀντιφατικὴ καὶ ἀδύνατος, τοῦτο προαισθανθεῖσα ἡ Ἀλβιώνη, ἐμελέτησε, ἐδίστασε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Πανελληνίου, ἂν δὲ σκεπτικὸς τις ἤθελον ἐρωτήσῃ διὰ τὸ ἀποκλειστικὸν τοῦ Πανελληνίου συμφέρον; ἤθελαιμεν ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἢ δύσκολος λύσις τοῦ ζητήματος.

Ἐξάλεψε λοιπὸν τὸ Ἐνδοξὸν ἔθνος τὴν μελανὴν καὶ ἀπελπιστικὴν σελίδα τὴν ὁποίαν ἀνάξιος καὶ ἐπιπόλαιος γόνος τῆς Γαλλίας προφητικῶς πῶς ἀλλὰ καὶ ποιητικῶς ἔγραφε διὰ τὴν Ἑλλάδα μας, ἀποκαλῶν αὐτὴν Ἱεροσόλυμα τῶν Ἐθνῶν, καὶ θέτων ἐπὶ τοῦ προπυλαίου τοῦ Παρθενῶνος τῆς τὸ ὅσον ὁ Μέγας τῶν Ἐθνῶν ποιητῆς ἐχάραττε ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ ἄδου του, τὸ τετέλεσται *lasciate ogni speranza* *onoi ch' entrate* καὶ ἐκραύγασε, Ἀνάστηθι ὦ Πανελλήγιον καὶ ἐκπλήρωσον τὴν ἀποστολήν τὴν ὁποίαν παρὰ Κυρίου ἔλαβες! Ὀρθοδόξουσεν τὴν Οἰκουμένην καὶ κατάστησον αὐτὴν ἐν ποιμίῳ!

Εἰς τοῦτο ἐστὲ βέβαιοι καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ πολὺς χρόνος ἀφοῦ ἐκ ταύτης τῆς πλατείας, μελίρρυτοι ῥήτορες, καὶ μὲ ὅλως Ἑλληνικὴν καρδίαν θέλουν σὰς φωνάζουν. Ἄς τρέξωμεν Γραικῶν παιδιὰ, νὰ πάμῃ στὴν Ἀγίαν Σοφίαν.

Αρ. Εισ. 415

V.320